

Meðferðarheimilið Laugaland
Eyjafjarðarsveit

Ársskýrsla 2008

Inngangur

Meðferðarheimilið að Laugalandi í Eyjafjarðarsveit er einkarekið meðferðarheimili, sem starfar undir stjórn Barnaverndarstofu með rekstrarsamning við ríkið. Meðferðarheimilið hefur verið starfrækt að Laugalandi frá því í september 2000. Hér er um sömu starfsemi að ræða og áður var rekin í Varpholti í Hörgárbyggð frá árinu 1997.

Rekstraraðili meðferðarheimilisins frá árinu 1997 til 31.október 2007 var Ingjaldur Arnþórsson.

Núverandi rekstraraðili og forstöðumaður heimilisins er Pétur G. Broddason. Pétur tók við rekstri meðferðarheimilisins þann 1. nóvember 2007. Breytingar urðu á rekstrarformi heimilisins við að nýr rekstraraðil tók við. Í stað þess að vera heimili rekstraraðila og fjölskyldu hans, í að vera heimili þar sem starfsmenn eru á vöktum allan sólarhringinn.

Á meðferðarheimilinu Laugalandi eru einungis vistaðar stúlkur á aldrinum 13 til 18 ára. Ástæður fyrir vistun stúlkanna á meðferðarheimilið má rekja til áfengis, vímuefna, geð-og/eða hegðunarvanda. Meðferðarrými eru fyrir sex til átta stúlkur. Vistunarsamningur er gerður til eins árs í senn vegna hvefrrar stúlku. Vistunartími getur þó orðið styttri ef stúlkurnar ná viðunandi árangri fyrir að mati vistunaraðila, foreldra og meðferðaraðila.

Meðferðarheimilið varð deildarskipt í júlí 2008 þegar sérúrræði var sett á laggirnar vegna stúlku sem á við margþættan vanda að stríða. Við það jókst umfang reksturssinns talsvert vegna fjölgunar á starfsmönnum.

Starfsmenn

Fyrri hluta árs 2008 störfuðu eftirtaldir starfsmenn á Laugalandi í fullu starfi: Pétur G.

Broddason forstöðumaður BA í sálfræði, Hulda Svanhildur Björnsdóttir, Ásta G.

Sveinsdóttir, Ásta H. Stefánsdóttir, Hildur Guðmundsdóttir, Halldóra Magnúsdóttir BA í sálfræði.

Í hlutastörfum: Birna Ágústsdóttir lögfræðingur og Karl F. Gunnarsson BA í sálfræði.

Hildur Guðmundsdóttir lét af störfum í maí. Við starfi hennar um stundar sakir tók Þóra Vikingsdóttir kennari.

Karl Fannar Gunnarsson lét af störfum í byrjun september.

Sérúrræði var sett á laggirnar í júlí. Þá hófu eftirtaldir starfsmenn störf við heimilið í júlí og ágúst:

Júlíana Þórólfsdóttir, þroskaþjálfari, Pétur M. Guðjónsson, Unnsteinn Tryggvason, Dagrún

Þorsteinsdóttir, þroskaþjálfari, Katrín Halldórsdóttir, með BA í sálfræði, Rósa

Halldórsdóttir, Herdís Ármannsdóttir og Sigurbjörg Sveinsdóttir.

Vaktafyrirkomulagi sérúrræðis var breytt úr átta tíma vöktum í tólf tíma vaktir um áramótin 2008/2009 við það létu Katrín Halldórsdóttir og Rósa Halldórsdóttir af störfum við heimilið. Dagrún Þorsteinsdóttir lét einnig af störfum 1. janúar en var þó á launum út mars mánuð 2009. Bryndís Símonardóttir fjölskylduráðgjafi sér um ráðgjafabjónustu við heimilið. Hún starfar sem verktaki.

Jóhanna Rögnvaldsdóttir sér um bókhald og laungreiðslur fyrir starfsemi Laugalands.

Vistanir

Á árinu 2008 dvöldu alls 12 stúlkur á meðferðarheimilinu Laugalandi að meðtöldu sérúrræðinu. Allar stúlkurnar höfðu annað hvort verið vistaðar á meðferðardeild Stuðla eða á Barna- og unglingsgeðdeild Landsspítala Háskólasjúkrahúss, áður en til vistunar kom á Laugalandi og í einhverjum tilvikum höfðu þær verið vistaðar til lengri eða skemmri tíma á báðum stöðum. Ástæður fyrir vistun þessara stúlkna má rekja til langvarandi vanda bæði af geðrænum og félagslegum toga

Dvalartími stúlkanna, sem voru á aldrinum 14-18 ára var frá fimm mánuðum til eins árs og var meðalaldur þeirra 16 ár við lok dvalar.

Samkvæmt ársskýrslu Barnaverndarstofu fyrir árið 2008 var meðallengd dvalar á Laugalandi 247 dagar, þar sem lengsta dvöl var 360 dagar og stysta dvöl 158 dagar. Dvalardagar á árinu 2008 voru 1653 og nýtingin því 76%. Þar er ekki meðtalið sérúrræðið sem var sett á laggirnar í byrjun júlí 2008 og er ætlað einu barni.

Meðferðarstarfið

Rauði þráðurinn í meðferðarstarfinu í dag liggur í þessum setningum sem hljóma daglega á Laugalandi, “þú tekur ábyrgð á þessu sjálf en við munum aðstoða þig” eða “árangurinn átt þú sjálf, enginn gerir þetta fyrir þig, en við munum vera með þér”. Sjónum meðferðaraðila er fyrst og fremst beint að því jákvæða í hegðun stúlkanna.

Í byrjun nóvember 2008 bauð Barnaverndarstofa starfsfólki Laugalands á námskeið í félagsfærniþjálfuninni ART (Aggression Replacement Training). Námskeiðið sóttu allir starfsmenn meðferðardeildar og kennari ásamt fjölskylduráðgjafa heimilisins. ART er ákveðin aðferð sem börnum er kennd til að takast á við reiði og árásarhneigð. Aðferðin felur einnig í sér þjálfun í siðferðilegum rökræðum. Aðferð þessi er ítarlega rannsökuð og hefur gefið mjög góðan árangur einmitt meðal barna sem eiga við hegðunarröskun að stríða. Þessi aðferð vakti mikinn áhuga hjá starfsfólkinu og var hafist handa við að æfa upp þjálfara milli jóla og nýárs. Æfingar gengu vel og sýndu allir starfsmenn metnað í að verða góðir þjálfarar. Síðan þá eru reglulegir ART tímar fastur liður í dagskrá heimilisins og hefur reynst gott meðferðartæki.

Markmið meðferðarinnar

1. Að stúlkurnar öðlist jákvæða reynslu af heilbrigðum lífsháttum
2. Að stúlkurnar læri að fara eftir reglum, ganga vel um, taka tillit til annarra og að bera virðingu fyrir sjálfri sér og öðrum.
3. Að stúlkurnar geti sett sér raunhæf markmið í framförum, námi og samskiptum og læri hvernig hægt er að ná þeim.

4. Að unnið sé á faglegan hátt að góðum tengslum milli stúlkanna annars vegar og fjölskyldu þeirra hins vegar.
5. Að stúlkurnar nái að vinna sér traust hjá foreldrum og meðferðaraðilum.
6. Að stúlkurnar fái tækifæri til að vera virkir þátttakendur í þeirri “stórfjölskyldu” sem boðið er uppá á meðferðarheimilinu.
7. Að stúlkurnar stundi skóla reglulega að vetri og vinnu við hæfi að sumri.
8. Að stúlkurnar öðlist innsæi í fyrri hegðun og nái að vinna sig út úr þeim vandamálum sem upp hafa komið í þeirra nærumhverfi.
9. Að stúlkurnar læri að nýta sér þau bjargráð sem þeim eru kennd á Laugalandi.
10. Að stúlkurnar öðlist sjálfstraust og sjálfsvirðingu í meðferðinni og geti sagt NEI að meðferð lokinni, þegar það á við.

Í meðferðinni að Laugalandi er lögð áhersla á að stúlkurnar sýni heiðarleika í orðum og gerðum og standi fyrir máli sínu. Gerðar eru kröfur um að stúlkurnar standi við skuldbindingar sínar á heimilinu og í skóla. Lögð er áhersla á að veita stúlkunum jákvæðar upplifanir í leik og starfi. Hvatning og hrós er mikilvægur þáttur í meðferðarstarfinu.

Meðferðaraðferðir byggja á því að þrepaskipta stöðu hvernar stúlku frá 1. upp í 4. þrep, eftir því hvaða árangri hún hefur náð. Þessi aðferð hefur reynst okkur vel og virkar í raun eins og leikur eða keppni við sjálfa sig að spreyta sig á að ná eins langt og hægt er. Þrepakerfið hjálpar okkur starfsmönnum við að ramma inn meðferðarstarfið og gera það skilvirkara. Þrepakerfið á ekki einungis við á meðferðarheimilinu því hegðun í skóla hefur einnig áhrif á þrepastöðu þeirra. Stúlkunum finnst mikilvægt að vinna sér inn traust hjá meðferðaraðilum, kennara og ekki síst foreldrum til að fá aukin réttindi þegar ákveðin sátt við stöðu þeirra hefur náðst, sem og innsýn í þá hegðun sem þær höfðu viðhaft áður en til vistunar kom. Hér að neðan gefur að líta þrepin og til hvers er ætlast á hverju þrepi sem og hvaða réttindi stúlkurnar fá við að hækka um þrep.

1. þrep-byrjendaþrepið:

Stúlka sem er nýkomin á Laugaland er á 1. þrepi í 2 til 4 daga eftir því hve lengi hún er að ná því stigi að vilja vera með í því sem er að gerast í dagskránni. Á þessu þrepi er stúlkan undir eftirliti starfsmanna og í mestri umgengni við þá. Hún sækir sjálf skriflega um 2. þrep þegar hún vill vera með í því sem fram fer á heimilinu. Þegar hún er tilbúin til að vakna á morgnana, borða með öðrum allar máltíðir, snyrta sig, klæða og fara í skólann. Reynslan sýnir að yfirleitt fara stúlkurnar að taka fullan þátt og sækja um 2. þrepið eftir þrjá til fjóra daga þó er það einstaklingsbundið.

2. þrep-þátttökuprepið

Eins og nafnið bendir til, þá byggir þetta þrep á þátttöku stúlkunnar í leik og starfi. Á þessu þrepi umgengst stúlkan meðferðarfélagana að vild, gengur í skóla, tekur þátt í heimilishaldi og annast vel um sjálfa sig. Auk þess tekur hún þátt í þeirri útivist, bæjarferðum og skemmtunum sem dagskráin gerir ráð fyrir. Á þessu þrepi, sem hún dvelur oftast á í u.þ.b. 2-3 mánuði, getur þó tekið lengri tíma, fer hún að gera sér vel grein fyrir vanda sínum og hefur fengið nokkur verkfæri frá okkur til þess að glíma við hann, hefur sett sér markmið og gert tilraun til að ná þeim.

Þetta þrep er einna erfiðast í meðferðinni, þar sem stúlkurnar láta þarna af mótþróanum og horfast í augu við sjálfa sig. En á sama tíma skemmtilegasti tíminn, þar sem þær finna sterkt fyrir hvers þær eru megnugar og verða stoltar af sjálfri sér. Þær hrasa oftast þarna í fyrstu heimfaraleyfunum, en þá förum við yfir það með þeim hvað brást og höldum síðan áfram. Einkunnarorðin á þessu þrepi eru, að “mistök er mjög hraðvirk leið til að læra” og svo gerir maður betur næst. Þar sem mistökunum fylgja ekki skammir eða reiði neins, segja þær okkur hiklaust frá þeim sjálfar og gera mistökin síður aftur. Þetta er á þeirra ábyrgð, bæði hrösun og árangur.

Stúlkan er þátttakandi á meðferðarfundum með fjölskyldu hennar þegar við teljum hana hafa getu til þess.

Þegar stúlkunni finnst hún tilbúin til aukinnar ábyrgðar á eigin meðferð, sækir hún skriflega um að fara á 3. þrep. Til þess að fá það þrep þarf hún að taka ábyrgð á því sem varð til þess að hún fór í langtímameðferð með því að segja frá því á meðferðarfundum og svara nærgöngulum spurningum um ýmsa atburði sem hún tók þátt í eða var

upphafsmaður að og voru ólöglegir eða hættulegir. Þetta er gert á jákvæðan hátt, án fordóma eða hneykslunar og finna þær jafnan til mikils léttis þegar þær hafa tekið þessi fyrstu skref til ábyrgðar á gjörðum sínum.

3. þrep-ábyrgðarþrepið

Á þessu þrepi er stúlkan á í 2 til 3 mánuði. Hún tekur nú aukna ábyrgð á sjálfri sér, í orðum og gjörðum og á öðrum. Hún fær að taka á móti nýliða, aukinn vasapening, fær að svara í síma heimilisins, fleiri símatíma bæði við foreldra og má hringja í vin sem foreldrar samþykkja, hún fær að vera ein bæði úti og inni. Hún getur farið einsömul í göngu, bæjarferðir, líkamsrækt, skólakemmtanir, setið í almennum bekk í skólanum ef námslegar forsendur eru fyrir hendi. Getur haft tölvu á herbergi sínu þó án þess að komast á veraldarvefinn. Hún fær aukið frelsi í hvívetna ásamt fjölgun heimfararleyfa. Henni er trúað fyrir ýmsum ábyrgðarstörfum og hvers kyns verkefnum sem auka færni hennar til að takast á við það sem framundan er hjá henni eftir útskrift. Á þessu þrepi hefst hið eiginlega útskriftarferli. Markmið hennar nú, tengjast því sem stúlkan þarf að ná tökum á til þess að geta lifað farsælu lífi að lokinni dvölinni á Laugalandi. Á þessu þrepi tekur hún aukinn þátt í að leysa vandamál sem tengjast fjölskyldu hennar. Hún er virkur aðili á meðferðarfundum með fjölskyldunni, vinnur verkefni tengd henni og tekur ábyrgð á lausnum og úrvinnslu þeirra. Þarna er unnið markvisst að því að tengja stúlkuna traustum böndum við fjölskyldu sína á ný og aðstoða foreldra og börn við að ná tökum á því að tala saman á ný og leysa þau mál jafn óðum sem upp koma í samskiptunum. Þegar stúlkan er tilbúin, sækir hún skriflega um 4. þrepið og vinnur verkefni sem tengjast því. Þar þarf hún að geta fyrirgefið sjálfri sér og öðrum það sem kom henni á Laugaland. Ef eitthvað hvílir á samvisku hennar t.d. vegna fyrri afbrota, þarf hún að gera tilraun til að létta á henni með því að biðjast afsökunar, leiðrétta lygar eða greiða til baka fé sem hún hefur stolið af öðrum allt eftir því sem við á. Hún ákveður sjálf hvað hvílir þyngst á henni og hvað hún vill gera til að létta á sér.

4. þrep-ofurþrepið

Á þessu þrepi hefur útskrift verið ákveðin og undirbúningur hafinn að fullu. Þetta ferli varir síðustu vikurnar í meðferð. Stúlkan er til mikillar hjálpar alls staðar þar sem hún er.

Hún aðstoðar meðferðarfélagana sína eins og starfsmaður. Hún er vinur er til vammis segir og hvetur þær til að takast á við vanda sinn. Hún hefur húslykla ef þarf, yfirráð yfir eigin síma, notar tölvu að vild og hefur möguleika á að fá að fara á veraldarvefinn, hún fær að nota sinn eigin GSM síma. Hún getur dregið sig í hlé, en hefur þó aðstoðarskyldur við meðferðarfélagana ásamt hússkyldum. Þarna fær stúlkan mjög aukið tækifæri til að spreyta sig og getur sjálf látið vita ef eitthvað vantar á getuna og hún þarf aðstoð frá starfsmönnum. Hún leitar ráða hjá starfsmönnum eins og vinum en ekki kennurum. Á þessu þrepi er hún heiðarleg í hvívetna og hegðunin eins óaðfinnanleg og forsendur hennar gefa tilefni til.

Stúlkurnar eru einstaklingar með ólíka getu, ólíkan bakgrunn og ólíkar þarfir. Þar af leiðandi gerum við ekki ráð fyrir sömu hegðun allra á þrepunum, en sníðum kröfurnar svolítið eftir þeim hverju sinni. Þetta hefur gert það að verkum að sumar eru lengur en aðrar að ná sömu markmiðum, en komast þó oftast nær.

Við reynum að taka tillit til einstaklingssérkenna stúlkanna og að þær haldi þeim, en fella þær ekki allar í sama mót, þrátt fyrir að hegðunarmótun eigi sér óneitanlega stað.

Fjölskyldustarf

Á meðan á meðferð stúlkanna stendur fáum við foreldra og eða forsjáraðila þeirra í viðtöl eins oft og mögulegt er og alltaf í tengslum við komu þeirra á samráðsfund. Þau viðtöl leggja grunninn að meðferð hvers unglings og sú fjölskyldumeðferð sem þar fer fram verður fjölskyldunni til leiðsagnar í umgengni sinni við unglingsinn í heimfararleyfum. Þá aðstoðum við fjölskyldurnar til að leysa úr erfiðum fjölskyldumálum og styrkjum stoðir hennar.

Megin áherslan er lögð á að hjálpa fjölskyldunni að tala saman án þess að lenda í rifrildum eða áflogum. Að vinna verkefni saman og semja um þau atriði sem þau eru ósammála um. Aðstoða þau við að tala um tilfinningar og gera upp gömul vandamál sem hvíla á þeim og hafa orðið byrði. Stundum er nauðsynlegt að foreldrarnir fái hjónameðferð í nokkur skipti til að hjálpa þeim að standa saman, tala saman eða koma fram sem sterk eining.

Kvennagrúppa

Einu sinni í viku mæta stúlkurnar í kvennagrúppu, sem er meðferðartími hjá fjölskylduráðgjafanum. Þar ræða þær um ýmis “kvennamál” og gera það á verklegan eða skapandi hátt. Þær fá tækifæri til að tjá ýmsar tilfinningar með og án orða og auka innsæi sitt í vanda sinn og læra að gera greinarmun á ólíkum tilfinningum. Þarna er unnið markvisst að því að efla sjálfsvirðingu og sjálfsmyndina þar sem þær spegla sig í öðrum og hver annari. Gera NEI æfingar og læra að standa á skoðunum sínum á uppbyggilegan hátt. Í lok hvers tíma fara þær í slökun.

Meðferðarfundir

Fjölmargir meðferðarfundir er boðað til á meðan á meðferðinni stendur og hefur hver og einn sinn ákveðna tilgang.

Á mánudögum er **Kvennagrúppa** eins og áður er nefnt og hefur verið lýst.

Á miðvikudögum er **Jákvæðnifundur** þar sem stúlkurnar skrifa eitthvað jákvætt um hverja aðra og les upp fyrir hópinn. Skrif þeirra eiga að beinast að því jákvæða eða þeim framförum sem þær hafa sýnt í vikunni fyrir fundinn. Eftir lesturinn fer fram leynileg kosning þar sem stúlkurnar ásamt starfsmönnum kjósa jákvæðustu stúlku liðinnar viku. Nafn jákvæðustu stúlkunnar er sett á fallega skreytt blað og hengt upp á töflu í borðstofu og er þar til næsta jákvæðnifundar.

Á fimmtudögum er **Húsfundur/markmiðsfundur** þar sem saman eru komnir flestir starfsmenn hússins ásamt fjölskylduráðgjafa. Þar er farið yfir þau markmið sem stúlkurnar hafa sett sér, hvaða einkunn þær gefa sér fyrir liðna viku og ný markmið sem þær telja sig þurfa að setja sér. Á þessum fundum er einnig farið yfir þrepin og umsóknir um þrepahækkun og helgarleyfin framundan. Þessi fundur er stærsti fundur vikunnar og kemur í kjölfar **starfsmannafundar** sem er fyrr þennan sama dag.

Á sunnudagskvöldum hafa verið fundir fyrir þær stúlkur sem eru nýkomnar og vilja sækja um 2. þrep og til að fara yfir helgina.

Þegar farið er í húsverkin hefur verið haldinn svokallaður **verkfundur**, þar sem farið er yfir verkaskiptinguna og þau húsverk sem þarf að gera þann daginn.

Tómstundir/afþreying

Síðastliðið ár hafa þær stúlkur sem hafa vistast á Laugalandi stundað ýmiss konar afþreyingu. Yfir vetrarmánuðina er mikið saumað, þrjónað, spilað, teiknað og fönðrað úr hinum ýmsu efnum. Þar sem einungis eru stúlkur á Laugalandi eru haldin dekurkvöld reglulega þar sem þær fá fræðslu um andlitsförðun o.fl. því tengdu. Fara þær þá í andlitsböð og naglasnyrtingu og dekra við sjálfan sig og hverja aðra. Á þessum dekurkvöldum skapast alltaf góð, kósý stemming.

Hreyfing er stór þáttur í meðferðarstarfinu á Laugalandi og ber þar helst að nefna gönguferðir. Gengið er á fjöll í nágrenninu og vinsælt er að fylgja gönguleiðum í Kjarnaskógi. Einnig er farið reglulega, eða að jafnaði tvisvar í viku, í líkamsrækt á Akureyri. Stúlkurnar eru iðnar við að fara í sund en í þeim ferðum er áherslan þó frekar á leik en markvissa hreyfingu. Hlíðarfjall er í næsta nágrenni Laugalands en þar er skíðapardís norðurlands. Á veturna þegar nægur snjór er kominn má segja að sé farið á snjóbreitti eða skíði um hverja helgi. Stúlkurnar hafa margar hverjar aldrei stigið á breitti eða skíði en fengið leiðsögn og kennslu allt eftir því sem við á og hafa þær verið mjög fljótar að tileinka sér þessa vetraríþrótt. Einnig höfum við notið góðs af skautahöllinni á Akureyri.

Bíóferðir til Akureyrar eru tvisvar til þrisvar í mánuði, allt eftir framboði bíómynda. Stúlkunum hefur verið boðið reglulega í leikhús hjá Leikfélagi Akureyrar og hafa þær séð flest eða öll þau stykki sem sett hafa verið upp á þessu leikári. Þetta eru mismunandi verk og eftir sýningar er atburðarrásin rædd og tilgangur sýninganna. Þær hafa haft bæði gagn og gaman af þessum ferðum og hugsa með opnari huga til þessarar upplifana í leikhúsinu.

Yfir sumartímann er meira einblínt á afþreyingu sem hægt er að stunda utandyra. Farið er í útilegur þar sem gist er í tjöldum yfir nótt eða bara grillað úti í náttúrunni og komið heim að kvöldi. Farið er í reglulega í ferðalög um allt norðurland og stúlkunum kynnt það sem bæjarfélögin hafa upp á að bjóða í afþreyingu s.s. söfn og fleira. Veiði á silungi í hinum ýmsu vötnum á norðurlandi hefur verið mikið stunduð yfir sumartímann sem og sjóstangaveiði. Farið er reglulega á hestbak með stúlkurnar, hjólatúra og ýmsa leiki úti í garði (þar sem garður heimilisins er mjög stór).

Í garðinum er einnig trampolín sem er óspart notað bæði til að fá útrás fyrir líkamlega og andlega spennu.

Skólinn

Stúlkur sem vistast á meðferðarheimilið sækja skóla í grunnskólann að Hrafnagili.

Umsjónarkennari og aðalkennari stúlkanna er Þóra Víkingsdóttir en það koma fleiri að kennslunni svo sem í íþróttum og fleiri fögum. Árið 2008 stunduðu sex stúlkur fjarnám frá VMA og sex stúlkur grunnskólanám. Þeim er mætt þar sem þær eru staddar námslega. Líkt og á meðferðarheimilinu er um einstaklingsmiðað nám að ræða.

Stúlkurnar eiga möguleika á að fara inn í almennan bekk ef námsgeta og hegðun þeirra leyfir. Þær stúlkur sem hafa lokið grunnskólaprófi eiga kost á því að taka fjarnám við VMA og gera það í skólastofunni að Hrafnagili og fá aðstoð kennara þar en einnig veita kennarar frá VMA leiðsögn í gegnum tölvupósta. Flestar taka 3 til 4 fög á önn í fjarnámi annað hvort upptöku á 10 bekkjar námsefni eða fara í almennt nám..

Náið samstarf er við Þóru kennara. Hún kemur hvern morgunn að sækja stúlkurnar og fær hún þá upplýsingar um það helsta sem brýnt er að hún viti um hagi þeirra. Hún kemur með þær í hádeginu á meðferðarheimilið og borðar með þeim og þeim starfsmönnum sem eru a vakt og fer með þeim í heimanám eða fylgir þeim aftur í skólann. Hún situr einnig starfsmannafund á fimmtudögum og meðferðarfund að honum loknum. Gott samstarf hefur verið við Karl Frímannsson skólastjóra Hrafnagilsskóla og hans starfslið á árinu 2008 eins og undanfarin ár og þökkum við starfsfólk Laugalands fyrir það.

Svítan

Í júlí 2008 var opnuð ný deild við Laugaland sem við í daglegu tali köllum svítuna. Hún var sett upp fyrir eina stúlku með mjög flókinn vanda og ráðið sérstakt starfsfólk (eins og áður er lýst) til að annast hana. Við þessa deild hafa starfað 6 starfsmenn. Óhætt er að segja að meðferðarstarfið þar hafi gengið að óskum. BUGL hefur verið starfsfólkinu til liðsinnis, mest framan af.

Lokaorð

Árið 2008 var viðburðaríkt hér á Laugalandi sérstaklega vegna þeirra breytinga er urðu á heimilinu við stofnun sérúrræðisins. Undirritaður telur þó að vel hafi tekist til að aðlaga meðferðarstarfið að þessum breytingum. Starfsfólk Laugalands hefur unnið metnaðarfullt starf og lagt sig fram um að ná sem mestum árangri. Þar sem þekkingu hefur þrotið hjá starfsmönnum vegna erfiðra geðrænna einkenna hjá sumum af skjólstæðingum okkar höfum við leitað til starfsmanna BUGL. Þeir starfsmenn hafa komið reglulega á Laugaland og rætt við starfsfólk og miðlað þekkingu. Þökkum við þeim fyrir öflugt og gott samstarf. Einnig höfum við átt gott samstarf við FSA og lögregluna á Akureyri og þökkum við þeim fyrir gott samstarf.

Pétur G. Broddason, forstm.